

Karate-bemutató

Október 10-én a szegedi Ifjúsági Házban karate-bemutatót tartott a magyar cselgáncs- és karateválogatott.

A bemutatón Tuncsik József és Oszvár András vezetésével ifelítőt kaptak az érdeklődők a cselgáncs-sport titkaiból. A bemutató sportolók között szerepelt Bokodi Éva is, a cselgáncssport női magyar bajnoka, aki az egyetlen nő a cselgáncsbírók között. A láthatatlan ellenfél ellen való harcot, az úgynevezett „mesterkatta-t” Furkó Kálmán és Adami István mutatta be a közönségnek. Végezetül a karatesport látványosságára, a téglá illetve a cserép halmazok törésére került sor, melyet kézzel, ököllel, ujjheggyel, illetve lábbal felugorva végeztek a sportolók. A látványos bemutatót a „Csend harcosai” című film vetítése zárta. Felvételeink a bemutatón készültek. (Pataki Zoltán felvételei).

Vasárnap is nyitva a kapu

Gondok és sikerek a JATE sportéletében

Visszatérő, vagy talán helyesebb, ha azt mondjuk, állandóan napirenden levő probléma a hallgatóság körében a sportolás lehetősége, a rendszeres testedzés. Ezúttal a JATE illetékeseitől szeretnénk volna választ kapni, hogyan látják ezt a kérdést változott-e valamit az utóbbi időben. Egyszersmind a témát kevésbé ismerő hallgatóknak az elsőveknek — szeretnénk vázolni a lehetőségeket. Beszélgető partnereink: dr. Várkonyi Zoltán, a JATE Szakszervezeti Bizottságának szervező titkára, az szbsport-felelőse, Ormándi János, a JATE SC sportszervezője és Szemők Szilárd, a JATE KISZ-bizottság sportfelelőse.

— Bevezetőül hadd mondjam el, hogyan szerveződik az egyetem sportélete — kezdte tájékoztatóját dr. Várkonyi Zoltán.

— A hallgatók tömegsportját a KISZ, a dolgozókét a szakszervezet irányítja, s kifejezetten tömegsportként működik a JATE SC, mely a két előbbi szervvel együttműködve szervezi e réteg testmozgását. Azzal a differenciálással, hogy külön szakosztályai is vannak, melyek bajnokságokban szereplő csapatokat működtetnek. E csapatok általában a városi bajnokságba neveznek be, kivéve azokat a sportágakat, ahol ilyen nem létezik; ezek a megyeibe. A sportkör, magán viseli más szakosztályok ismerveit, különbség az, hogy a tanulás szükségességét és lehetőségét messzeemenően figyelembe veszi. Szinte valamennyi csapatunk az első három között szokott végezni. A szakosztályok között megkülönböztetett helye van a tenisznek, amelyet városi felkérésre egy éve működtetünk, minőségi szinten. Annak idején, úgy határoztunk, ha az illetékes szervek elő tudják teremteni a működtetéshez szükséges pénzt, akkor elvállaljuk. Úgy néz ki, ez a döntésünk nem kárára, hanem hasznára van tömegsportunknak, így valószínűleg az egy év próbaidő után nem kell megszüntetni. Az a tény, hogy a megfigyelés értelmében használhatjuk az újszegedi pályákat nagyot lendített a hallgatók teniszéletét. Szakosztályaink munkájában én nem azt tekintem sikernek, ha nyer egy csapat, hanem ha minél több embert foglalkoztat. Persze, ha nyer, az külön öröm, de a lényeg az előzőekben van. Közös munkánk meg egy eredménye az évek óta megjelenő, évi útnututást adó sportnaplár, ami a helyi rendezvényeken kívül a főiskolás bajnokságokat is figyelembe veszi.

— Hogyan funkcionál a tudományegyetem több helyről irányított sportélete?

— Egy sportbizottság fogja össze az egész szervezetet — válaszolt Ormándi János — melynek részvevői a testnevelési tanszék, a KISZ, a szakszervezet, a JATE SC, s e bizottság elnöke egyben a sportklub elnöke is; dr. Rácz János. Nagy probléma az, hogy a KISZ-alapszervezeti sportfelelősei nem nyújtanak e munkához elég segítséget, nem fogják össze a hallgatókat. Jellemző példa erre női asztalitenisz-szakosztályunk. Amennyire örömdetes, hogy a 8 játékosból 6 dolgozó, olyannyira sajnálatos, hogy a két és fél ezer hallgatóból csupán ketten pingpongznak. Ezzel együtt, azt hiszem, a hallgatók elégedetlenek, keveslik a kari sportversenyeket.

— En úgy érzem, ezek a kari bajnokságok nem jöttek be — vette át a szót ismét dr. Várkonyi Zoltán —, hisz maguk a hallgatók kérték, hogy kapjanak nagyobb teret az egyéni kezdeményezések. Az évenkénti sportnapokat sem tartom jó dolognak, mert hisz mi haszna lehet annak, ha valaki egy évben egyszer sportol és utána két hétig izomlaza van!? A hallgatók általában

nem szervezettek, hanem saját szabad idejükben akarnak sportolni erre viszont — sajnos — nincs mindig lehetőség, mert a szervezett programok, amik nagymértékben lefoglalják sporttelepünket, elsőbbséget élveznek. Itt jegyezném meg, hogy ezen igény részbeni kielégítésére sikerült elérni, hogy szombaton délután 5-ig, vasárnap pedig déli 1 óráig bárki igénybe veheti Ady téri sporttelepünket. Erről, sajnos, még kevesen tudnak. Talán az esti időpontokat is jobban ki lehetne használni — tekintettel arra, hogy villanyvilágítással is fel van szerelve a pályánk.

— En azt hiszem, lehetőségek lennének — mondta Szemők Szilárd —, de például azt is kevesen tudják, hogy csütörtökön kifejezetten a KISZ-rendezvények számára van fenntartva a pálya. A már említett alapszervi sportolók a 4—5 itt töltött év alatt 1—2 eseményt ha rendeznek, s ez nagyon kevés. Tudomásul kell venni, hogy az általános és középiskolában használt módszerek, versenyek (pl. Edzett Ifjúságért tömegsportmozgalom) itt nem valnak be, más megoldást kell találni a hallgatók mozgására. A jelenlegi helyzetben nagyjából látszatdolgokat csinálunk, papíron nagyszerűek a dolgok, megfelelő a létszám, de a gyakorlatban... Így is, általában, az szerepel az éves beszámolómban, hogy a legkiemelkedőbb eredmények a sport területén vannak. Vajon milyen következtetést lehet ebből levonni? Valós eredményt nagyon nehéz elérni, hisz a sportfelelősöket is szinte rágnani kell, hogy csináljanak valamit. Azért is nehéz dolog ez, mert ha valaki nem akar sportolni, erőltetni felesleges.

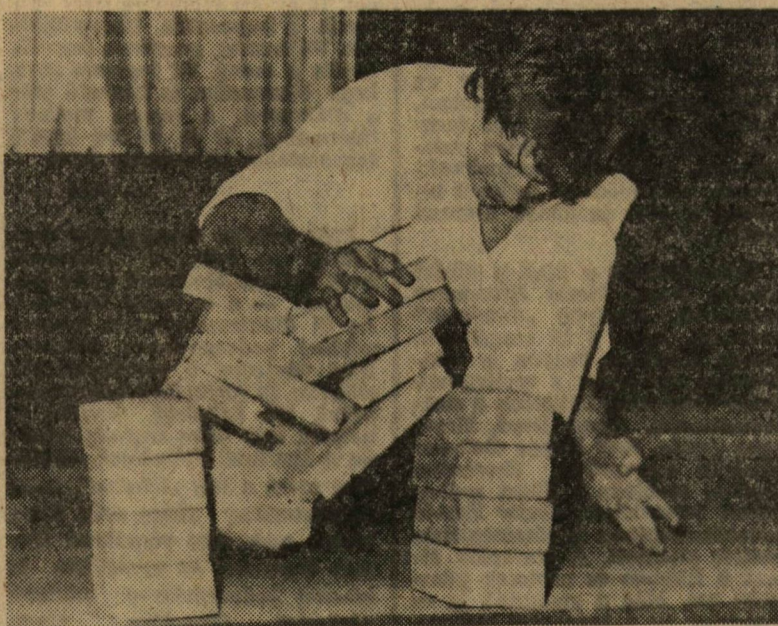
— Milyen a sportkör anyagi és létesítményhelyzete?

— Az egyetemi sporttámogatás összege évi 200 ezer forint. — válaszolta dr. Várkonyi Zoltán. — A jelenlegi helyzetben célkitűzéseinkhez ez elegendőnek mondható. Ki tudjuk fizetni, amire szükségünk van, s nem bőven, de minden van, ami feltétlenül kell. A világitás, a bitumenezés után az alagsóvezés készült el, így eső után egy órával már lehet focizni Jövőre a teniszpályáknál is szeretnénk ezt megvalósítani. — Legnagyobb problémánk, hogy nincs saját, megfelelő tornatermünk. Így fordulhat elő, hogy pl. kosarasaink este 9-től edzenek a Ságváriban, mert máskor nem kapnak lehetőséget.

— Az Ady téri alacsony és oszlopokkal tűzdelt termünkben nem szabad a labdát a falnak rúgni, mert attól lehet tartani, hogy bedől a fal. A körtornatermünk labdajátékokra szintén alkalmatlan. A szabadtéri lehetőségeink jók, az évek óta tervezett tornateremre és uszodára viszont feltétlenül szükségünk lenne. En, személy szerint, nemcsak a nehéz gazdasági helyzettel magyarázom az építés elodázását. Úgy érzem, az illetékesek nem tettek meg minden tőlük telhetőt az utóbbi években e nagy gondunk megoldásáért. Nap mint nap lehet hallani, hogy falvakban, iskolákban adnak át tornatermeket. Nálunk, egy 2500 hallgatót foglalkoztató intézményben egyelőre nem lehet ezt megvalósítani...

— Mi a helyzet azokkal, akik magasabb szinten akarnak sportolni?

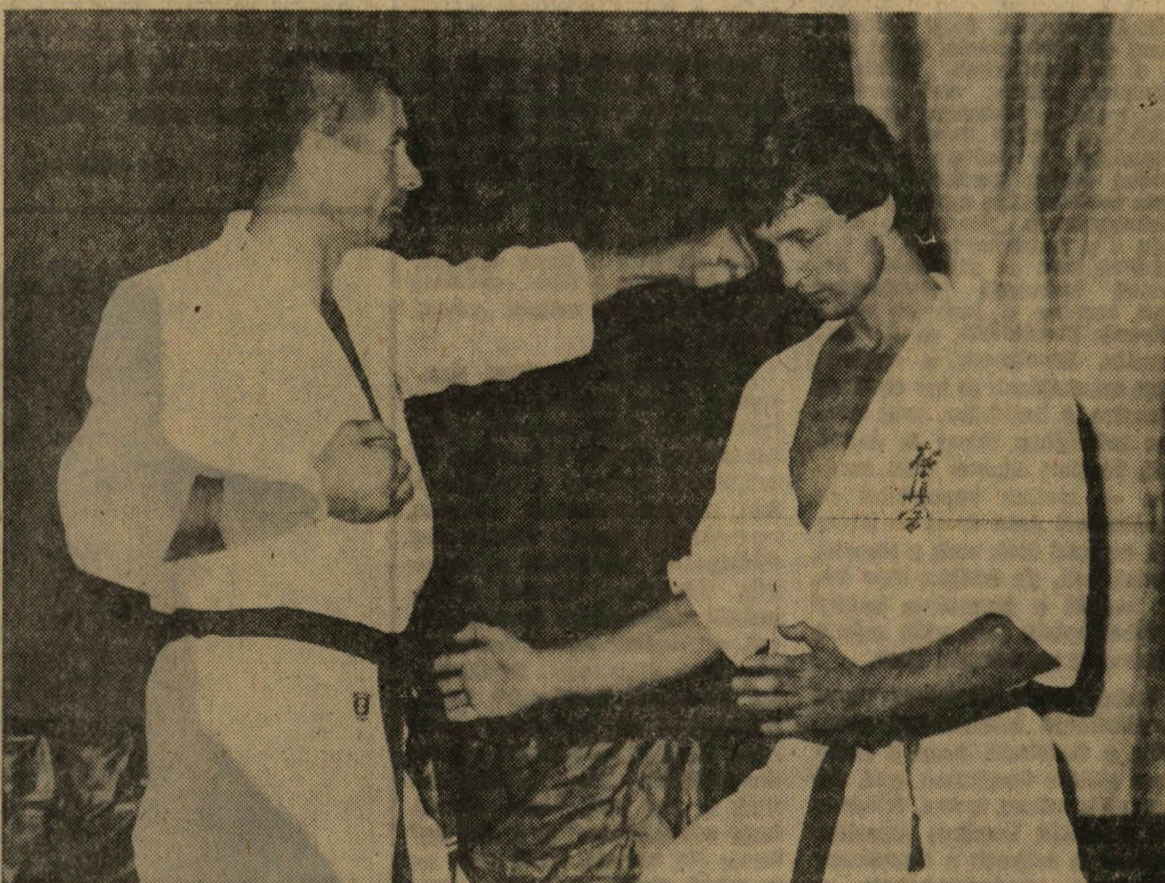
— A minőségi sportra mindenkinek lehetősége van, engedéllyel bárki külső egyesületekben dolgozhat. Egy-két évvel ezelőtt 50 körül volt azoknak a száma, akik a város különböző sportkörében NB-s csapatokban szerepeltek. Azt hiszem, ez a szám csökkenőben van egyre kevesebben vállalják a tanulás összeegyeztetését magasabb szintű sportolással — fejezte be beszélgetésünket dr. Várkonyi Zoltán. B. T.

Somogyi Zsolt téglatörési bemutatója

Bokodi Éva

Furkó Kálmán és Somogyi Zsolt karate bemutatója

Egy klasszis a válogatotton kívül

Megkönnyebbültem, amikor leültünk. No, nemcsak azért, mert már a kőbányai világos is az asztalon volt, hanem inkább, mert furcsa érzés 198 cm magasra „felnézni”. Ilyen magas ugyanis Losonczy Árpád, a Ganz-MÁVAG 31 éves volt válogatott (60-szor) kosárlabdázója, akivel a SZEOL AK-val Budapesten vívott — győztes — mérkőzésük után találkoztam.

Talán a leírás módjából is kitűnik, beszélgetésünk lényeges oka az, hogy a kitűnő játékos — megítélem szerint Magyarország jelenleg a legjobb — immár két éve nem tagja a válogatott keretnek, 1979-ig a Bp. Honvédban játszott, ekkor igazolt a Ganz-MÁVAG-ba. Mivel nem adták ki, egy év kivárást után, csak 1980. januártól játszik új klubjában.

— Semmi személyes ellentét nem volt köztünk és a Honvédek között — mondja ezzel kapcsolatban — csupán arról volt szó, hogy szerintem feltették a bajnoki címet, s úgy gondolták, ha én a MÁVAG-ban játszom, ez veszélybe kerülhet. Vidékre elengedtek volna, de én bajnokaspiráns együttesben akartam játszani.

— Sokan „nagy pénzt” sejtnek az átigazoláshoz mögött? — Ha pénzzért mentem volna

akkor vidéki csapatot választok, és úgy lekasztatom a tíz rongyot.

— Miért, itt nem kapsz annyit?

— Ah, közel sem. Hangsúlyozom, ennek a dolognak semmi köze az anyagiakhoz. Csúpan arról van szó, hogy itt találtam megfelelő játéktársakat.

— Idén úgy hírtelt, Szegeden játszol tovább...

— Ez a hír minden évben felröppen, én is másoktól hallom. Nagyon szeretem Szegedet, eredetileg odaváló vagyok, de szó sem volt az ottani játékomról.

— Miért kerültél ki a válogatottból? Mivel indokolták a melőzésedet?

— Elmosolyodik, s idézi az „érdeklést”: „Rossz hatással voltam a fiatalokra, nem megfelelő az edésekhez való hozzáállásom.”

— S ez szerinted is így van?

— Nézd, itt az a lényeg, hogy a vezető edző egy új koncepciót akart megvalósítani fiatal, hajtós játékosokkal. En ugyanúgy edzem, mint régen, csupán nem tartozom az előbbi kategóriába.

— Hogyan próbálsz ezen a helyzeten változtatni?

— Személyesen a vezető edzővel én nem beszéltem a válogatottságomról. En bármikor mennék.

ha hívnának, szeretnék a válogatott segítségére lenni. A bajnoki meccseken próbálok bebizonyítani, hogy szükség van rám. A MÁVAG-gal a Koracs Kupában szeretnék továbbjutni. Nekem 1982-ben lenne az első és utolsó lehetőségem a válogatottbeli EB-szereplésre, amikor még nem túl régen szakadt meg a folyamatoság. Mert igaz, hogy a változtatás jogos volt, hisz mi sem jutottunk EB-döntőbe annak idején, de mi a B csoportból próbáltunk bejutni, ezek a srácok pedig — bár ügyesek tehetségesek — a C csoportba kerültek vissza, onnan próbálnak feljebb kerülni. A szövetségi kapitány pontosan tudja, mit várhat tőlem, ha beválogat, én pedig mindent megteszek azért, hogy újból kerettag legyek.

Rendkívüli dobóbiztonság, kiváló fizikai képességek jellemzik Losonczy Árpádot, a palánk alatt biztosan szedi a labdát, kombinatív készsége is kiváló, szellemes megoldásai pedig bizonyára elkápráztatnák a közönséget — ha bárki is kíváncsi lenne a Ganz-MÁVAG mérkőzéseire. „Szörnyű érzés ilyen üres terepben játszani. Engem a közönség, a hangzavar mindig feldob, függetlenül attól, hogy kinek szurkolnak.”

BALOGH TAMÁS